

טעם בפרשה

אחי

אז צריך להשים לב שאי אפשר לדון אדם בשעה כזו... אהרון לא נענש על תגובתו האוטומטית למה שקרה, ולמרות שאהרון כן התרעם על הקב"ה, הקב"ה לא העניש אותו על זה! ולמה??

כי כשלאדם קורה איזה מקרה לא נעים התגובה הספונטנית שלו היא - "מדוע?????" למה עושים לי את זה???? וכל זה הוא הגיוני ונורמלי, אך לאחר שהוא מתיישב בדעתו הוא לפתע מבין שיש דין ויש דיין, והכול לטובה, ומעט יסורים בעולם הזה מורידים המון יסורים בעולם הבא, ובכלל, העולם הזה לא שווה שייאנחו עליו אנחה אחת (- רב דב יפה זצ"ל)

אך אי אפשר להתכחש לתגובה הטבעית של "למה זה קרה לי??? למה זה מגיע לי???"

לכן לא צריך להיבהל מאדם שחלילה פקדה אותו צרה קשה כגון "פטירה של אדם קרוב" והוא בהתחלה מדבר קצת בצורה לא נעימה, ואפילו קצת מוגזמת...

כי הרי בסופו של דבר פטירה של אדם קרוב משאירה את האדם

עם הרבה כאב והרבה צער שאוטומטית מופנים כלפי הקב"ה... ולנו אין הרבה מה לעשות חוץ מלחכות שיעבור מעט זמן, והאדם יירגע ויתיישב, ותנוח דעתו כבתחילה

אך חשוב לדעת שאין אדם נתפס בשעת צערו, וצריך קצת זמן לעכל ולהירגע, ואז לחזור לאהבה איתנה..

וכמובן שלא על כל צער ויסורים שפוקדים את האדם הוא יכול להתחיל להתרעם על הקב"ה

אך במקרה כל כך קשה של פטירת שני בנים קדושים מובן איך אהרון לפתע התרעם על הקב"ה ולא הבין את מעשיו הנשגבים...

חם כלר ולמח!

בפרשה מסופר על מות שני בני אהרון בהקריבם אש זרה בקודש הקודשים.

ובספר 'אוצר המדרשים' (שאני נעזר בו המון לצורך כתיבת המאמרים) מובא מדרש 'תנחומא ישן' וכך לשונו.

"דבר אל אהרן אחיך": כיון שנשרפו בניו של אהרן, היה יושב 'ומתרעם' לומר: מה חטא ארע לבני שכך נעשה להם??? מיד נגלה הקדוש ברוך הוא על משה ואמר לו: לך נחמו!"

עד כאן לשונו!

מעניין להשים לב שהמדרש מספר שכשנפטרו שני בניו של אהרון, אהרן כביכול התרעם ולא הבין מדוע הקב"ה העניש אותם,

אך אם נבחין טוב נראה שזה סותר את מה שכתוב בפרשת שמיני. כי בפרשת שמיני כתוב "וידום אהרון" דהיינו שאהרון שתק ולא התרעם...

אז מדוע המדרש כותב כאן שאהרון התרעם על הקב"ה???

אך ייתכן שהתשובה פשוטה!

מה שכתוב בפרשת שמיני 'וידום אהרון' זה לאחר שמשה ניחם אותו...

אך קודם לכן הוא באמת התרעם והשתומם מדוע הקב"ה לוקח לי את שני הבנים הקדושים שלי?? מדוע הם נקטפו בימי חייהם?? (אגב כתוב שזה היה חטאם היחיד שחטאו בחייהם)

ואפשר ללמוד מכך שלפעמים כשרואים אדם שלקה בצער גדול כגון 'לאבד אדם קרוב', והוא 'מתרעם' על הקב"ה ואומר: טאטע!! מדוע זה מגיע לי?? מדוע זה מגיע לפלוני?? מדוע לקחת את אלמוני?? הרי אתה יודע כמה שהוא היה טוב?? אתה ידעת כמה שהוא צדיק??

כל הזכויות שמורות למכון 'טעם בפרשה'

להערות, הארות ותגובות וכן להרשמה לקבלת ה'טעם' במייל מידי שבוע פנו למייל: GTB100200@gmail.com

להנצחות ולתרומות ניתן לפנות לטל' 0672-917-250 או במייל הנ"ל

שימו לב! בשלב זה העלון מופץ בחפוצת מייל בלבד + לזיכוי הרבים ברצוננו להדפיס ולהפיץ את ה'טעם' בבתי הכנסיות ובתי המדרשות! לתרומות ניתן ליצור קשר עם המכון! זכות זיכוי הרבים יגן על התורם ועל כל בני משפחתו